

§. 37. *Иисусъ изббличава ученицѣтъ за жесто-
костѣта, и пріема други седемдесетъ апостолы.*

А когато пристигнахъ празникѣтъ на шаторо-
спѣванѣето, роднинѣтъ Иисусовы (понеже и тѣ не го
вървахъ като Христосъ) го принуждавахъ да въз-
лѣзе въ Іерусалимъ за да видѣтъ и тамшнѣтъ уче-
ницы чудесата му. Но Иисусъ като знаѣше, че Іудей-
тѣ искахъ да го убіѣтъ, отъ първо не рачѣше, като
казваше, че още врѣмето му не са е испълнило; а
подирь, като възлѣзохъ роднинѣтъ му, възлѣзе и той,
но не явно, но като тайно. И като отивахъ въ Іеру-
салимъ, проводихъ изнапрѣдъ да му приготвѣтъ
мѣсто за нощуванѣе. И понеже жителѣтъ на едно
Самарянско село не искахъ да го пріемѣтъ, защото
отивалъ въ Іерусалимъ; Іаковъ и Іоаннъ го попытахъ,
ако раче, да снемѣтъ отъ небето огнь за да ги из-
гори. Но Иисусъ ги смѣмра и каза: „Не знаете ли на
кое ученіе сте послѣдователи?“ Въ туй пѣтуваніе
още са помоли нѣкой си книжникъ да послѣдува Ии-
суса, и той го отхвърли като недостоеенъ; но пріемва
други двама, като каза на едного да остави мрътвы-
тѣ да погребѣтъ мрътвѣцѣтъ си, а на другѣтъ, че
който тури рѣката си на ралото, и гледа назадъ, не
е сгѣденъ за небесното царство. Въ сѣщото туй врѣ-
ме показа Иисусъ и други седемдесетъ ученицы, и
като ги поучи какъ трѣба да са отнасятъ въ пропо-
вѣдѣта, проводи ги по двама въ сѣкъый градъ и
мѣсто, дѣто щѣше самъ той да иде. (Іоан. 3. 10—10.
Лск. 9. 51. І. 1—16. Мат. 10. 19—22.).